

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 888. Usque Ad Annum 1000

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117921

§. 28. S. Odo Cantuariensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66313)

simum octogesimum nonum e vita mi-
gravit. Sæculum X.
A. C. 943.

§. XXVIII.

S. Odo Cantuariensis.

In Anglia Plegmundo Archiepiscopo
Cantuariensi, postquam illam Eccle-
siam rexisset annis triginta quatuor, cir-
ca annum nongentesimum vigesimum se-
cundum fatis functo, successit Athelmus,
qui annis tribus sedit. Athelmo suffe-
ctus est anno 925. Wulfelmus, & huic
iterum anno 925. S. Odo seu Odo. Is
patrem habebat virum nobilem ex gen-
te Danorum in Anglia degentem, qui
cumprehendisset, filium in Religio-
nem Christianorum propenso esse ani-
mo, eum ab invisis sibi Sacris abstrahere
totis viribus conabatur, nec ferre pote-
rat, si vel Jesu Christi nomen pronun-
ciantem audiebat. Nihilominus Odo
Adolescens Ecclesias frequentabat, & do-
ctrinam in iis perceptam domum rever-
sus referebat. Quare Pater affectu ge-
nitoris abjecto, eum exheredem esse edi-
tis literis voluit. Tunc vero Odo gau-
dens, quod propter Deum spes resque
suas in hac vita amitteret, relictis pa-
rentibus, translatus in domum Athelmi,
qui in Regia Alfredi inter potentissimos
piissimosque Proceres versabatur, eidem
obsequia suæ ætati congrua præstabat.

S 2

Athel-

Sæculum X. Athelmus, Odonis optima indole cognita, paterno amore susceptum Magistris tradidit, liberalibus literis imbuendum, & omnibus subsidiis necessariis adjuvit. Ipse postea baptizatus Tonsuram Clericalem ceterosque Ordines usque ad Subdiaconatum accepit, in quo gradu ob minorem ætatem aliquot annis ministravit. Postquam autem Presbyter ordinatus est, maximam sibi venerationem apud Athelmum Ducem aliosque Optimates conciliavit, iisque & a Confessionibus & a consiliis fuit.

Odo Athelmum Ducem Romam proficiscentem comitatus, eundem ægotantem sanavit, propinato vino, super quod signum Crucis formaverat. Athelmo Duce deinde & Rege Alfredo defunctis, magno in pretio fuit Regi Eduardo, Athelmi filio, rursusque Edelstano Eduardi filio, qui Episcopatum Sarisburiensem, eligentibus Clericis populoque, Odoni repugnanti contulit, eumque Wulfelmus, tunc Archiepiscopus Cantuariensis, lætitia exultans consecravit. Cum Edelstanus anno 938. regni sui decimo quarto contra Infideles pugnans insignem victoriam consecutus esset, eam Odonis precibus a coelo sibi impetratam credit. Exinde vero annis tribus elapsis nempe anno 941. defunctus est, successitque Edmundus frater, non minori honore

nore quam Antecessores sui Odonem
Episcopum profecutus. Brevi post tem-
pore, Wulfelmo Archiepiscopo Cantua-
riensi fati functo, cum Rex Odoni sua-
deret, ut mortui Cathedram conscende-
ret, renuit ille, auctoritatem Canonum
obtendens, qui Episcopum a Sede sua ad
aliam transferri prohiberent. Aiebat Rex;
S. Petrum e Sede Antiochena ad Roma-
nam fuisse translatum, & plura exempla
aliorum (quos vero non nominabat) in
historia suppeditari. Tandem in ipsa
Anglia S. Mellitum e Sede Londinensi,
& S. Justum e Roffensi ad Sedem Cantua-
riensem transiisse. Odo autem & aliud
attulit impedimentum; *Omnes, inque-*
bat, qui ex illo tempore, quo Angli ad
Fidem conversi sunt, Sedem Cantuarien-
sem tenuerunt, Monachi erant. Nolo an-
tiquissimam & sanctissimam consuetudi-
nem violare, præsertim cum & ego jam
diu professionem monasticam amplecti de-
siderem. Rex, dilaudata Odonis pietate
& animi humilitate, illico ad Monaste-
rium Floriacense ad Ligerim amnem,
tunc Regularis Observantiæ fama cele-
berrimum, cum in Anglia Disciplinam
paulatim collabi multi dolerent, mit-
tit, qui Monachos accirent. Venit
vero ipse Abbas Floriacensis, Odoni
habitum S. Benedicti afferens, quo re-
cepto, Sedem Cantuariensem anno cir-

Sæculum X.
A. C. 943.

Reges An-
glia.

Sæculum X.
A.C. 943.

citer nongentesimo quadragesimo secundo adiit.

tom. 9. Conc.
p. 609.

c. 1.

c. 2.

c. 3.

c. 4. 5.

c. 6.

S. Odo post breve exinde temporis spatium ad solatium Regis Edmundi, & Doctrinam populi Constitutiones edidit in decem Articulos divisas. Jubet Ecclesias esse immunes, & ab omni tributorum genere liberas. Designat officia Regum & Optimatum, præsertim obedientiam Episcopis præstandam. Item officia Episcoporum, & in primis onus totam Diœcesim singulis annis visitandi. Præterea officia Presbyterorum, Clericorum & Monachorum indicat, quibus ultimis stabilitatem & laborem manuum commendat. Reliqua ad omnem populum diriguntur. Superest etiam una epistola Synodalis ad ipsius Suffraganeos data, quæ sub idem tempus scripta videtur.

ibid. p. 612.

c. 1.

c. 5.

p. 616.

Rex Edmundus quoque Leges condidit, quarum plures ad Religionem spectant. Clericis præcipit continentiam servare, adjecta pœna, ut incontinentes vivi bonis suis temporalibus & mortui sepultura priventur. Onus fabricam Ecclesiæ reparandi Episcopis imponit, & ad Ecclesiam confugientibus asylum promittit. Nempe cædes & latrocinia tam in Anglia, quam in Francia erant frequentissima, quod ex his ipsis legibus discimus.

§. XXIX.